

[Ole Espersen]

re ganske klare, og derfor forstår vi ikke helt ministerens holdning til spørgsmålet; det er jo en arbejdsskade i begge tilfælde, og bevisvanskeligheder vil i begge tilfælde kunne opstå. Men kan beviserne præsteres; bør situationen vel være den samme forsikringsmæssigt. Er det ikke korrekt?

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det, der er afgørende, er for det første, om vi har et hjælpeapparat, og det har vi altså via den sociale bistandslov. Jeg går ikke ud fra, at det er afgørende, om det står i den ene eller den anden lov.

Det andet er spørgsmålet, om man har nogle større eller mindre bevisvanskeligheder, og det kan jeg da godt se at hr. Ole Espersen kan have ret i; man kan altid diskutere graden af nogle bevisvanskeligheder, det siger da sig selv, og det er der ikke noget entydigt svar på. Det, jeg blot siger, er, at i de situationer, vi har vedrørende fostre, vil bevisvanskelighederne være betydelig større end i det konkrete eksempel, som hr. Ole Espersen nævner her.

Taanquist (S):

Jeg har forstået, at ministeren i hvert fald ikke vil ændre på forholdene, uanset hvor ulogiske de er. Derfor vil jeg spørge, om hun da ikke er enig med arbejdsministeren i, at arbejdsbetingede reproduktionsskader er erhvervs sygdomme på linje med de øvrige erhvervs sygdomme og derfor logisk må henføres under de samme erstatningsregler.

Ole Espersen (S):

Ministeren har nu for anden gang henvist til det sociale bistandsapparat, og det er vi da glade for at vi har. Men den henvisning kunne vel i samme omfang ske, når det drejer sig om den skade, arbejdstageren selv pådrager sig. Hvorfor den forskel?

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Det, jeg synes er afgørende, er for det første forebyggelsen og for det andet det hjælpeapparat, vi har over bistandsloven. Yderligere synes jeg, det er svært at gå ind i en diskussion, hvor vi skal tage stilling til på grundlag af de regler, vi har i dag, om der skulle være mulighed for at ændre dem, hvis de ikke fungerer tilstrækkeligt effektivt. Det

afviser jeg sådan set ikke, men det måtte være, fordi der var nogle konkrete og reelle problemer og ikke på grund af den samstilling, hr. Taanquist laver i den konkrete situation.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 661

6) Til statsministeren af:

Svend Auken (S):

»Kan statsministeren afkræfte forlydender om, at regeringen har iværksat et tværministerielt udredningsarbejde om de økonomiske konsekvenser af dansk udtræden af EF med henblik på offentliggørelse før folkeafstemningen den 27. februar 1986?«

Svend Auken (S):

Begivenhederne, siden mit spørgsmål til statsministeren blev stillet, har jo bekræftet de forlydender, som er spørgsmålets indhold. Der har været et tværministerielt udvalg, og det har lavet denne skrækrapport. Den blev lækket til en række aviser, og derefter gjorde statsministeren det eneste fornuftige: han offentliggjorde den, så alle og ikke kun konservative politikere og aviser kunne få adgang til den. Derefter har statsministeren offentliggjort et andet notat af 14. januar i år.

Om dem begge har jeg over for offentligheden sagt, at jeg ikke synes, de var særlig interessante. Den påstand vil jeg gerne tage tilbage, idet jeg spørger statsministeren, om han er enig i det, der står i indledningen til notatet af 14. januar. Der står – og jeg citerer ganske kort – »... vil EF-traktaten ikke kunne ændres, uden at også Danmark giver sin tilslutning. Den situation, at de øvrige 11 lande opsiger traktaten for derefter at indgå en ny uden Danmark, må bedømmes som urealistisk og skal ikke gøres til genstand for omtale her«.

Er statsministeren enig i den vurdering?

Statsministeren (Poul Schlüter):

En af de første dage i januar bad en embedsmandsgruppe i statsministeriet om min accept af, at de sammen med andre ministerier lod udarbejde to notater om de økonomiske virkninger af et eventuelt dansk nej til EF-pakken. Den accept fik de, og de fik den